Anul al 34-lea · 10 Ianuarie 1937. · CENZURAT · No. 2.

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni şi muncitori, întemeiată la Orăştie în anul 1902

Director: Pr. IOAN MOŢA	Apare în fiecare JOI	Abonamentul: pe 1 an 120 Lei; pe 6 luni 60 Lei; pe 3 luni 30 Lei	Un exemplar 2 Lei	Scrisorile şi banii se trimit la: Bucureşti, I Calea Victoriei, 63

Anul Nou -- nădejde bună!

La această nouă răscruce de vreme, de privim înapoi, de privim înainte, inima noastră, — cuib de iubire de neam, de lege şi de ţară —, nu e apăsată de simţăminte de nemulţumire, nici de griji de viitor. Mai curând parcă se înseninează privind asupra anului trecut şi are înviorare în ochi privind spre viitor.

Anul a cărui cea din urmă filă de calendar a lui o întoarcem şi-l închidem, nu ne-a adus deplină mulţumire, deplină împlinire în aceea ce ne-am dorit, nu pentru noi personal, ci pentru dragul nostru popor, — dar am fi nedrepţi dacă am spune că nu ne-a adus nimic. In anul ce încheiem, văzurăm multe frunţi româneşti cari stăteau plecate înaintea chemărilor amăgitoare ale prorocilor mincinoşi puşi în slujba vicleanilor vrăjmaşi ai acestui neam, gata a ne scufunda în criminala robie sufletească şi materială pe care aceia ni-o pregătesc cu sârg, — le văzurăm acele frunţi, multe şi bărbate, înălţându-se, privind pe ispititori în faţă şi întorcându-se de către ei, cu braţul drept încordat în voinicesc „salut roman" care înseamnă pentru aceia: Acest braţ îl veţi întâlni de azi încolo în calea voastră, de câte ori veţi cerca a ne mai amăgi şi a ne rătăci mintea şi inima dela calea dreaptă a noastră!

În decursul anului trecut văzurăm arzând mii de ruguri pe cuprinsul ţării, arzând în bobotăi de flăcări scripturile duhului necurat ce încearcă să strice minţile şi inimile noastre bune! In anul trecut văzurăm începutul acestui foc, care fu stins de mâna slabă cârmuitoare, care trebuia să fie tare şi să nu se lase îndoită de umbrele din ascuns cari îi cereau, umilind-o, acea întrevenire spre stingere... În anul viitor vom avea desăvârşirea acelei arderi, începută pământeşte, desăvârşită sufleteşte!

Dacă la începutul anului 1936, rândurile celor cu credinţele îndreptate, întoarse spre „dreapta" cea care ne are în inima sa, erau numeroase şi îmbucurătoare, la sfârşitul anului ce încheiem, acele rânduri erau întreit de numeroase, întreit de inimoase, întreit de hotărâte în mersul spre ţinta lor cea sfântă, naţională şi creştină! Iar Anul-Nou, ne făgădueşte, că în cursul lui, acele rânduri se vor înzeci, şi izbânda lor cu nouăzeci de poşte mai aproape va fi!

Aşa să credeţi, vrednicilor legionari!

Iar dacă în anul ce trecu, gruparea a avut parte şi de prigoniri, de loviri, mulţumiţi lui D-zeu şi pentru acelea, ca şi pentru sporul în bine ce v'a dat. Ba mulţumiţi chiar celor ce vă lovesc, căci ei unelte sunt în mâna lui D-zeu, ca prin aceste loviri să vă cerce şi să vă întărească!

Soarele naţional şi creştin, care încălzeşte toate inimile „de dreapta", se înalţă tot mai puternic pe cerul Românismului, şi dintre toţi cei de dreapta, pe cari D-zeu să-i înmulţească, — legionarii beau mai bogat din razele lui dătătoare de viaţă. Şi de aceea Anul-Nou asupra lor varsă mai frumos curcubeu al bunelor nădejdi! — Intru această credinţă a noastră, care tare şi bine întemeiată este, vă dorim tuturor cari cetiţi această foaie şi primiţi cu bine a ei propovedanie, vă dorim:

AN-NOU CU MARE IZBÂNDĂ!

Prot. IOAN MOŢA

D-l ION I. MOŢA pe vaporul „Monte Olivia", în drum spre Spania.

Veşti din alte ţări

In TURCIA, ţară ce era so cotită ca tare rămasă 'napoi faţă de ţările Europei, — sunt azi stări ce ne întrec. Ba ne fac să ne întrebăm: unde vom ajunge mergând aşa înainte?

Am văzut într'o gazetă ilustrată (cu chipuri), un chip în care un şir de fete voinice şi tinere, de 17—18 ani, stau serioase şi cu luarea aminte încordată, în vreme ce la capul şirului un caporal soldat, stă privindu-le aspru şi poruncindu-le nu ştiu ce!..

Ce e? Sunt elevele mai măricele de Liceu, cari, în loc de gimnastică şi alt „sport" nerod, — primesc INSTRUCŢIE MILITARĂ! Toate au în mâni „arme", puşti, de-ocamdată de lemn, pentru învăţătură, — până să li se dee şi armele adevărate cu cari să înveţe a trage!

Unde vom ajunge, Doamne, cu atâta pregătire de — omorâre între oameni, în loc de învăţătură a se iubi om pe om, popor pe popor?

*

NECREDINŢA ŞI RĂSPLATA EI.

Hitler nu glumeşte cu cei ce uneltesc împotriva ţării germane şi a naţiei ei.

De curând a descoperit pe vre-o 39 de necredincioşi şi uneltitori împotriva bunei rânduieli naţionale a ţării, — şi îndată ce S'A DOVEDIT acest lucru despre ei, — li-s'a ridicat dreptul de „cetăţeni" germani şi toate scutirile pe cari cetăţenii le au dela stăpânirea ţării lor. Ei pot pleca, după-ce aci nici o lege nu le mai dă scut şi apărare, — ca unor necredincioşi acelor legi şi naţiei stăpânitoare în stat.

Iar pe de-asupra, le-a confiscat (luat pentru nevoile statului) şi toate averile lor. Ca să înveţe alţii a mai fi ca ei. Aci zicem şi noi că este o stăpânire şi o apărare a naţiunii susţinătoare a statului!

*

În ANGLIA, ţara ai cărei conducători sunt foarte „politici" şi îşi pleacă prea mult urechile la cererile şi şoaptele francmasone-evreeşti, — se tot ridică o falangă nouă şi puternică, zisă „fascistă", adecă naţională, care vrea să dee altă îndrumare mai neatârnătoare, mai bărbătească, şi politicei engleze.

Ceva ce dă de bănuit!

— 200 DE JIDANI DIN BUCUREŞTI VOR SĂ TREACĂ LA RELIGIA CREŞTINĂ —

A produs mare mirare în ţară hotărârea luată de vreo 200 jidani din capitala ţării, din cei cu carte, cari vor să se lepede de religia lor mozaică şi să se facă creştini. Au făcut chiar cerere I. P. S. S. Patriarhului Miron, capul Bisericii ortodoxe, ca acesta să-i primească în sânul turmei păstorite de I. P. Sfinţia Sa. Dar I. P. S. S. Patriarhul n'a îngăduit ca această primire a evreilor în sânul Bisericii creştine să se facă cu mare grabă, ci a hotărât ca primirea lor să se facă încetul cu încetul, şi numai după un lung examen de ortodoxie în care vor fi supuşi la nesfârşite observaţiuni. Adică atunci când vor dovedi DRAGOSTEA, iar nu INTERESUL pentru creştinismul în care vor să intre, şi când vor arăta că au pătruns înţelegerea şi făptuirea ortodoxiei.

Hotărârea aceasta a evreilor nu prea miroase a lucru curat! Nu face jidanul ceva, până ce nu ştie că de acolo trage un câştig! E greu să ne închipuim că 200 jidani, — habotnici cum sunt toţi, — să se despartă de sinagogă şi să se lase de Talmud (legea lor) şi să devină — aşa dintr'o dată — buni creştini! Cum ar putea ei să-L iubească pe Cristos, când strămoşii lor L-au răstignit pe cruce, iar ei L-au urât şi L-au hulit o viaţă întreagă?

Ca dovadă că pasul ăsta al jidovimii nu prea miroase a lucru curat, şi e ceva bine ticluit de ei, sunt două fapte:

Ziarele jidăneşti nu se ridică contra lor, nu se întristează că pierd 200 de suflete, nu-i ceartă, nu-i dă îndărăt, — ci se bucură şi îi sprijină, şi au anunţat că au şi fost primiţi în sânul creştinismului. Ba au dat de veste că naşul celor 200 jidani, VA FI CHIAR PATRIARHUL!

Al doilea fapt e următorul: Dintr'un început, evreii au anunţat că vor să-şi înalţe o Biserică A LOR, şi cu preot ales DINTRE ei!

Indrăzneala asta a lor ne miră. Dece un preot ales DINTRE ei, adică JIDAN BOTEZAT, care până acuma s'a ocupat cu Talmudul, şi nu un PREOT CREŞTIN, care să-i înveţe Sf. Scriptură de care ei au nevoie de acum înainte?

Motivul acestei treceri a lor la creştinism, noi îl ştim. Nu dragostea pentru Cristos, pentru Biserica Lui, sau pentru neamul nostru, îi îndeamnă să facă acest pas, ci frica, — dealtfel întemeiată — că în curând se va stinge stăpânirea lor asupra ţării pe care erau gata-gata să pună mâna deabinelea; că în curând va învinge mişcarea naţionalistă legionară şi atunci va începe şi pentru ei calvarul pe care până acum l-am suferit noi Românii din partea lor...

MIŞU GAFTOIU

N'avem destui fără pâine?..

— Mai puteam primi în ţară câteva zeci de mii de jidani ce fug din Polonia? —

Polonia, ţară condusă de oameni ce-şi înţeleg rostul, ca şi nevoile şi drepturile neamului, — strâng prin puterea lor mândră, pe Evrei să plece cu zecile şi sutele de mii unde i-o mântui Iehova lor. Chiar guvernul polon le umblă în rând SĂ POATĂ pleca. Liga Naţiunilor a cerut ţărilor felurite, să primească ele câte un lot din aceşti fugari de bunăvoie din Polonia. S'a cerut şi ţării noastre să mai primească câteva zeci de mii.

Guvernul a răspuns: Nu mai avem loc, că şi aşa avem prea mulţi! Ca să încredinţeze pe cei dela Liga Perciunilor, Ministerul de Interne ne-a cerut, în luna Noemvrie, să arătăm cu numele, câţi şomeri intelectuali avem prin ţară, mai ales la oraşe, adecă oameni tineri cu carte şi dor de muncă, cari se uită la diplomele lor ca la o casă arsă! Şi s'au adunat sume îngrozitoare! S'a arătat că avem peste 65.000 de tineri români în ţară: pregătiţi de profesori, de doctori, de ingineri, de tot felul, cari nu găsesc slujbă şi pâine! — Unde să mai băgăm şi vre-o 20—30.000 de jidani ca lăcuste flămânde? Şi aşa am scăpat de n'au venit toţi, — căci o parte tot au venit, aşa nesimţiţi.

—o—

Petrecere şi învăţătură

Cojocul lui Sărăcilă

— Poveste din popor —

A fost odată un om sărac, aşa de sărac că de multe ori n'avea nici după ce bea apă. Şi omul ăsta avea 12 copii; ba în fiecare an mai dobândea câte unul. Iar bogăţie, singura lui bogăţie, era un cojoc, făcut şi ăla ferfeniţă.

Intr'o zi omul nostru, sătul de atâta sărăcie, zise:

— Măi nevastă, eu unul m'am luat de gânduri: nici tu mălai, nici tu haină, nici tu foc, nici tu nimic... Cât o s'o mai ducem aşa? Şi cu ce o să satur eu gurile astea? Fă-mi o turtă şi pune-o colea 'n traistă că mă duc..., mă duc...; poate, de unde ştii, oiu întâlni pe Dumnezeu, să-l întreb ce gând are cu mine? Dece nu mă mai scapă de sărăcie? Mult o să mă mai lase el muritor de foame cu spuza asta de copii?

— Bine, bărbate! Du-te şi vino mai curând, că pierim!

Pleacă Sărăcilă, — că, uitasem să vă spun, aşa-i era numele după bogăţia lui —, şi merge până unde merge... Când colo, mai sub seară, dă peste un unchiaş ce se odihnea jos pe nişte iarbă, lângă un izvor.

— Bună ziua, moşule.

— Mulţumim dumitale. Da încotro ai pornit?

— Ia, mă duc să caut pe Dumnezeu. Nu ştii unde i-o fi culcuşul?

— Unde să-i fie? — zice moşul. Ia aici, şi dacă cauţi pe Dumnezeu, află creştine că eu sunt.

Şi odată, măi taică, începu să strălucească faţa unchiaşului întocmai ca soarele.

— Dumneata eşti? — zise Sărăcilă fără să-şi piardă cumpătul. Apoi, avem o socoteală amândoi. Bine, Doamne, ce ţi-am făcut eu de nu mi-ai dat decât cojocul ăsta, iar copii un car? Şi... n'ai de gând să-mi dai şi mie bogăţie?

Dumnezeu, pe semne ca să-i pună la 'ncercare credinţa, numai... îi răspunse:

— Află omule, că tot o să-ţi mai dau copii, iar de avere nici vorbă; ba, o să-ţi iau şi cojocul care e pe tine.

— Aşa?, zise Sărăcilă înrăindu-se. Păi nu eşti drept Doamne. — Şi pleacă amărât.

N'apucă însă să se depărteze, că uite, soseşte înaintea Puternicului un om bogat. Da ce bogat? Avea bani de-i rânea cu lopata, şi moşii întinse şi case mândre... Doamne, Doamne, să tot trăeşti, să nu mai mori. Dar n'avea nici un copil.

— Doamne, zise bogatul, închinându-se înaintea lui Dumnezeu, am venit să te rog: mai ia-mi din avere, Stăpâne şi dă-mi măcar un copil, să fie cine să mă plângă când oiu închide şi eu ochii...

— Află, omule, că nu-ţi pot da nici un copil; iar bani şi pământ şi case... tot o să-ţi mai dau. Sunt ele de mare folos şi astea, în mâna omului care e suflet al lui D-zeu.

Pleacă şi bogatul, întristat, nevoie mare. Inainte mergea Sărăcilă, înjurând de câte în lună şi în soare, pentru necazul ce socotea că i-se abătuse asupra capului. De necăjit, îi era tot negru înaintea ochilor.

Când să treacă peste un pod, iacă în drumu-i o pungă cu bani. Dar cum s-o vadă? Că el era cu gândul la D-zeu pe care-l tot înjura că nu i-a dat bogăţie; trece peste ea şi-şi urmează drumul către casă, mort de foame.

Dar, o vede bogatul, tot el, o ia şi ce se gândeşte:

— Unde să mai pun eu şi banii ăştia? Ia! Mai bine să-i dau creştinului ăla de colo. Şi-l strigă:

— Măi omule, tot eşti tu sărac. Na punga asta, să-ţi mai împaci nevoile, că eu prea mulţi bani am, slavă Domnului.

— Bogdaproste, boerule. Mare pomană îţi făcuşi!

Ia Sărăcilă punga, o deschise şi... mai nu-i venea să creadă ochilor. In ea, numai galbeni, măi taică! O închide la loc, nebun de bucurie, şi o pune... ştiţi unde? In buzunarul cojocului.

Işi ia ziua bună dela cel bogat şi se tot duce spre casă cântând mulţumit.

Drumul îi era printr'o pădure. Se înoptase bine-bine şi Sărăcilă, de voie de nevoie, trebuia să rămână în ea. Ce să facă? S'aşeză pe un butuc, scoase iasca, cremenea şi amnarul de aprinde un foc şi face nene, o vâltoare, de lumină toată pădurea. Apoi, de bucurie, începu să joace pe lângă foc.

— Hi! ce mai case şi haine şi trăsuri o să-mi fac! Copiii mei, copii! Tocmai acum v'a ajuns norocul!

Pe urmă mai stătu din joc şi se uită la cojoc:

— Ce se lăuda el, D-zeu, că o să-mi ia şi cojocul ăsta? Acum, nu mai am nevoe de el; mânce-l friptl Adică stai; ia să-i fac eu una, să vedem ce o să mai ia?

Şi... cum zise, svârr!... cojocul în foc de s'a făcut scrum!

— Decât să mi-l ia el, mai bine să-l arz eu!

Uitase ticălosul că în cojoc erau şi banii, iar când a băgat de seamă, mai ia Sărăcilă, dacă mai ai ce; mai pune-te împotriva lui Dumnezeu!

Vedeţi cât l-a orbit fudulia pe Sărăcilă? Acum a rămas şi fără cojoc şi fără bani.

HAZ

CONTRA BĂUTURII

Înainte de a fi dus la spânzurătoare, osânditul e întrebat dacă nu vrea să bea un păhărel de coniac, ca să nu fie prea fricos. Dar osânditul, care toată viaţa fusese contra băuturii, răspunse:

— Mi-e frică să iau, pentrucă am auzit că băuturile spirtoase sunt vătămătoare sănătăţii...

•

PĂRERE DE RĂU

— Când m'am însurat, îmi iubeam nevasta la nebunie! Atât îmi era de dragă, că îmi venea s'o mănânc!

— Şi acum?

— Acum, îmi pare rău că n'am mâncat-o atunci.

*

LA DOCTOR

— Domnule Doctor, ce să fac, că mă dor picioarele rău. Abia pot să umblu.

— Dece nu-ţi cumperi un automobil?

Cel dintâi pe lista proştilor

— Poveste din India —

Intr'una din zile, veniră în faţa Impăratului câţiva negustori îmbiindu-i cai spre cumpărare. Impăratului îi plăcu caii tare mult; îi cumpără pe toţi şi mai dădu negustorilor peste suma cuvenită, o sută de mii de galbeni, cu însărcinarea ca să-i mai aducă şi alţi cai din ţara lor. Negustorii se închinară cu smerenie şi-şi văzură de cale.

Intr'o zi Impăratul fiind în voe bună, zise către marele său sfetnic: „Te rog să-mi întocmeşti o listă a tuturor proştilor din împărăţia mea!"

Sfetnicul răspunse: „Lista e întocmită, şi cel dintâi nume depe listă este numele Majestăţii Voastre".

— Dece"?, întrebă Impăratul. Iar sfetnicul zise:

— „Cei o sută de mii de galbeni daţi negustorilor fără nici o chitanţă şi fără a cunoaşte oraşul unde ei locuesc, este o dovadă de prostie".

— „Şi dacă totuşi negustorii vor aduce caii?", întrebă Impăratul.

— „Atunci, zise sfetnicul, dacă vor aduce caii, voiu şterge depe lista proştilor numele Majestăţii Voastre, şi în locul lui voiu scrie numele negustorilor!..

Alt Pluguşor Legionar

Aho! Aho!..
Bună seara boeri mari,
Bună seara gospodari!
De când seara s'a lăsat
Noi cu plugul am plecat
După cum am apucat
Din părinţi şi din bunici
Trăgând brazde mari şi mici
Cum le place la voinici.
Şi-am venit ca să urăm,
Nu parale s'adunăm
Ci-obiceiul strămoşesc
Cu sfinţenie să-l păstrăm.
Viorele, clopoţei
Ia mai îndemnaţi flăcăi,
Hăi! Hăăi!
Ziua întreagă am umblat,
Dar ni-i groază ce-am aflat:
Averile româneşti
Toate, toate-s jidoveşti,
Iar ţărianii perciunaţi
Au moşii şi boi bălţaţi,
Căci deşi ne-au vândut ţara
La Oituz când urla fiara,
In loc de adânc mormânt
Azi au drepturi şi pământ,
Pe care-l înstrăinează
Şi de noi l-îndepărtează
Făcându-ne „goi" calici
Ia mai îndemnaţi voinici.
Hăi! Hăăi!
Bogăţia ţării noastre
Zările aurii-albastre,
Sondele dela Ploeşti,
Păcura dela Moineşti,
Sarea, gazul, tot norocul
Astăzi par'că le-au ars focul,
Nelăsând în urma lor
Decât jale în popor,
Râsuri de jidani păgâni,
Ia mai îndemnaţi Români.
Hăi! Hăăi!
Păduri, aur şi argint
Toate ni le-au jefuit;
Păsările dela ţară,
Mieii, oile de-o vară,
Toate le taie hahamii
Şi le ronţăie jidanii,
Bând vinuri din cupe noi
Fără grijă şi nevoi
Ia mai daţi cu biciu 'n boi
Hăi! Hăi! Hăăi!
Ascultaţi Români plugari
Cu suman şi cu iţari,
Cu căciula pe-o ureche
Pusă după moda veche.
Scoateţi plugul să plecăm,
Câmpurile să arăm,
Trăgând brazde mari şi mici
Cum le place la voinici
Peste văi, păduri, grădini,
Să scăpăm ţara de spini,
Apele de bolovani,
Târgurile de jidani,
Zorile de 'ntunecime,
Văile de tinichme,
Bălţile de lipitori,
Inimile de 'nchisori.
Ţara toată de călăi
Ia mai îndemnaţi flăcăi
Hăi! Hăăi!
Dela Olt pân' la Hotin
Plină-i ţara de venin.
Şi din Tisa până 'n Prut,
Tot pământul ni-i umplut
De jidanii ce ne fură
Bucăţica dela gură,
Viaţa, liniştea, norocul,
Arde-i-ar foamea şi focul,
Cum ne arde pe noi jalea
De când ne-au înspinat calea
Cu necaz şi cu amar,
Care nu mai au hotar.
Bacău, Roman, Bucureşti
Cernăuţi, Arad, Ploeşti
Bălţi, Tighina, Chişinău,
Dorohoiu, Focşani, Buzău,
Ape, codri, munţi bătrâni
Ia mai îndemnaţi Români
Hăi! Hăăi!
Toate, toate-s despuiate
De liftele perciunate
Care vin cum vine fiara
Să ne sărăcească ţara.
Să ne 'nvenine ogorul,
Fericirea, viitorul,
Ţara scumpelor morminte,
Visurilor dragi şi sfinte.
Largul zărilor senine,
Râurile-adânci şi line.
Văile albe de floare
Luncile de lăcrămioare.
Ca nouă să nu ne lese,
Decât lacrimile dese.
Ochii, cu care să plângem,
Visul, care să ni-l frângem.
Că aşa trăim de-o vreme
Numa 'n jale şi blesteme
Sărăciţi ca vai de noi
Ia mai chinuiţi la boi
Hăi! Hăăi!
De vreţi să ne vie bine,
Fericirea toată 'n ţară,
S'adunăm fiii cu toţii
Şi bunicii şi nepoţii
Şi părinţii şi copiii
Toţi plugarii României,
Şi să tragem brazde-adânci
Peste codrii, peste stânci,
Peste dealuri, peste văi,
Mai strigaţi odată hăi
Hăi! Hăăi!
Iar când vom veni la anul
Să urăm cum ne e darul,
Să vedem cu bucurie,
Că-i o altă Românie.
Românie legionară
Mulţumire multă 'n ţară.
Pe Români în bogăţie
Iar jidani să nu mai fie,
Să fim noi stăpâni aici,
Şi nu robi la venetici:
Fiţi în Gardă măi voinici.
Zurgălăi şi clopoţei
Opriţi plugul măi flăcăi.
Ahoo! Ahoo!

GH. GH. LOVIN
Invăţător legionar.

Şantierul Legionar CHIŞLACA-Bihor

Legionarii din comuna CHIŞLACĂ jud. Bihor, sub conducerea camaradului Leucuţaş Aurel, au făcut o FÂNTÂNĂ pentru folosinţa sătenilor. Dăm acum două fotografii luate în timpul lucrului.

Știri din lume

Războiul din Spania

Merge încă încordat și sângeros. Comuniștii au primit întăriri și ajutoare dela cuibarul de comunism rusesc, — și arme și care de luptă, și se țin încă tari în jurul Madridului și pe fronturile cari n'au fost cucerite de naționaliști.

Naționaliștii se țin și ei tari, și dau lovituri și resping loviturl venite dela comuniști, cu pierderi de amândouă părțile. Cumpăna e bună tot pe partea naționaliștilor. Și ei nu vor fi lăsați pradă comuniștilor la nici o întâmplare. Biruința, chiar venind mai cu întârziere, — tot a lor va fi!

*

AI NOȘTRI.

Pentru cei ce urmăresc cu inimile lor pe scumpii noștri legionari plecați în Spania, spunem următoarele:

Ajunși în Spania în zilele dintâi ale lui Decembrie, — prin 8—9 Decembrie au ajuns la scaunul de comandă al armatei naționaliste. Așa au fost primiți cu toată căldura și dragostea și luarea aminte ce se cuvine unei solii atât de alese venite dela așa depărtare. I-au purtat cum am zice, ca pe brațe și le-au arătat tot ce au dorit să vadă. Ei au dat în seamă în chip sărbătoresc marelui General Moscardo, sabia de onoare dăruită lui de legionarii „Totului pentru Țară" în numele sufletului românesc al acestui popor, — și Generalul s'a bucurat foarte de acest dar, a cărui însemnătate e mai de preț decât tot metalul, argintul și aurul de pe el!

I-au condus apoi să vadă cetatea sfințită prin uriașa lor suferință, Alcazarul, de care solii noștri au rămas foarte mișcați, căci urme de grozave și sălbatece lupte sunt ruinele de acolo.

*

PRIMIREA LOR CA LUPTĂTORI

Când au ajuns să spună, că acum ei toți doresc să intre în rândurile luptătorilor, că acesă nu voesc să se întoarcă până nu vor primi botezul de foc în fronturile cele adevărate, în tranșeele eroice în care luptă eroii spanioli și prietenii lor pentru ciastea legii creștine și pentru neam, — aci li s'a arătat că: Aici e războiu mare, război greu, războiu aievea și cumplit. Dlui General Cantacuzino i-ar da, dacă s'ar putea, un rol (o slujbă) de comandant după vrednicia D-sale de erou trecut prin școala războiului, — dar aci, unde e alta limba și împărțirea și toată taina luptelor și împărțirea lor, le-ar fi greu a-i da această sarcină, căci cu **greu** s'ar putea înțelege cu ajutoarele sale. l'au mulțumit foarte mult pentru dorința nobilă care l'a adus până aici și îl socotesc de împreună luptător cu ei, în istoria acestor zile mari pentru Spania!

Dl General le-a mulțumit de marea luare aminte ce i-au arătat și văzând că de alt folos aievea ca luptător, nu le poate fi, — le-a dat în seamă pe scumpii săi însoțitori, cei 7 legionari, tineri și hotărâți a înfrunta focul războiului, să-i așeze pe ei unde știu că le pot fi de mai bun folos, și — apoi d-sa a plecat acasă, întorcându-se cu pace, sănătos și mulțumit de călătoria ce a îndeplinit-o, prin care bun nume neamului și țării noastre a făcut.

— Pe cei 7 legionari i-au primit deregătoriile militare spaniole cu multă bucurie, și li-au arătat că-i vor împărți în „LEGIUNEA DE VOLUNTARI" ce le vin din toate țările creștine bune, unde pot fi de cel mai mare folos. I-au trimis întâi pe 10—12 zile la instrucție (învățătură) unde să deprindă comanda în limba spaniolă, să cunoască felurile noi de luptă și armele cele mai noi, — și APOI I-AU TRIMIS ÎN FRONT, ÎN ȘIRELE DE LUPTĂ!

Acolo se află ei azi, în fața inamicului creștinătății și a libertății neamurilor, — gata a învinge ori a cădea alături de ceilalți frați împreună luptători.

Totuși ei au spus că pot rămânea numai 2—3 luni de zile. Și așa pela sfârșitul lui Februarie, împlinindu-și rostul lor, ne scriu că vor pleca spre casă, dacă Dzeu îi va păzi de rău acolo unde sunt în orice minut în fața cu moartea!

Arhanghele Mihail, ajută-i în lupta lor dreaptă, ocrotește-i, și, dacă e și voia lui Dzeu, adună-i sănătoși acasă. Dar, înainte de toate, voia lui Dzeu să se facă cu ei!

O întrebare, care rămâne un semn de întrebare

Unele ziare din Anglia, se întreabă dacă nu va urma și Franța pe urma Spaniei? Că firesc e, ca așa să fie. Luptă înfundată s'a dus în Spania între naționaliști și socialiștii prefăcuți în comuniști. Blestemații lumii au pregătit tulburări cari au hotărât pe Regele Alfons să plece din țară și țara să se prefacă în Republică. Asta au dorit-o ei, c'apoi cu „cap deștept" ridicat de mulțimile amețite, știu ei că totul se poate face. Și ajunseră a avea ei, comuniștii, guvernul. Și urmările se văd.

In Franța e tot cam același lucru. Dar și în Franța încep a se simți mișcări pornite de nemulțumirea cu stăpânirea internațională comunistă. La Paris nu-s prea rari frământările de stradă, între sprijinitorii guvernului comunist și între naționaliștii îngrijorați și cari cer ca Francezii să-și vină în fire, până nu e prea târziu! Căci dacă a ajuns Blum, să spună, că: In Franța s'a sfârșit cu „fascismul", că adecă, naționalismul e pus sub picior!, — asta e semn rău pentru Francezi.

Un bărbat politic englez însă, spune, că după cum vede el stând lucrurile, apoi în Franța nu e teamă că se va ajunge la ce s'a ajuns în Spania. Căci, zice englezul, în Franța „Frontul popular" (oriăcirea partidelor de stânga, cari trag spre prăpastie!..) e mult mai închegat, decum era în Spania. Dar mai ales, zice englezul (cam jidovit), ARMATA în Franța nu are amestec în politica țării, așa cum avea în Spania... Și, lucru de ținut seamă: în armata Franței sunt foarte mulți ofițeri cari țin la „Frontul popular" (așa internațional jidovit cum e), și aceștia nu vor îngădui o mișcare „rebelă" de răsvrătire împotriva stăpânirii, care azi e a celor de stânga, ca și în Spania. Dealtă parte, zice același, Ministrul de Război al Franței de azi, Daladier, va avea grijă, ca la vreme de primejdie (de a se mișca naționaliștii), armata să stee de partea „Frontului Popular"...

Ce multe spune și lămurește părerea de mai sus a „Englezului" cam cu perciuni... Descopere cum ei, agenții internaționali, au grijă ca nu numai în lumea cetățenilor civili să aibă oameni de sprijin, prin cari să amețească a nu-și mai iubi și urma pe bărbații lor luminați și credincioși neamului și țării, ci ȘI IN ARMATĂ să aibă legături, făgăduind la câți Daladieri toți „măriri", ranguri, domnie mare dacă vin cu'ei... Și iaca i-au câștigat și acum se țin ca-s domni pe toți și pe toate, și în viața civilă și în armată! Incât Blum își poate îngădui să arunce Francezilor în fața vorba: In Franța s'a sfârșit cu „fascismul", adecă cu mișcarea de mândră neatârnare națională. De-acum noi suntem cocoșul ce cântă pe masă în această casă!

Inlelegeți, Români, ce este de înțeles din aceste desvăliri?

—o—

Cifre grăitoare

Din orașul spaniol Sevilla se vestește, spre știrea lumii, că, după datele culese de oameni de încredere, s'a aflat că stăpânirea comunistă spaniolă — în timpul acesta de jumătate de an de război, A UCIS MIȘELEȘTE ȘI FĂRĂ NICI O VINĂ, 17 MII DE PREOȚI ȘI CĂLUGĂRI, cu mulți episcopi ai lor, și AU ARS 20 MII DE BISERICI ȘI MÂNĂSTIRI!

Numai celui cu orbul găinii pe ochii sufletului său mai trebue să-i lămurim ce va să zică aceasta: „Bate-voiu păstorul și se va risipi **turma**", adecă vrând comuniștii să nimicească biserica lui Hristos, care ține pe oameni la calea cea dreaptă și lui Dzeu plăcută, și sub îndemnurile și povățuirea căreia, omenirea a făcut atât de mari pași de înainte, — ei ucid preoții, pentru ca așa, „turma" rămânând fără păstori, ei, lupii cei cu colți sălbateci, să poată sfâșia această turmă, sugându-i sângele în voia lor!...

Cine nu vede și nu crede, că și la noi așa ar face, dacă ar veni la putere cei de-o inimă cu comuniștii? Pregătirile ei le fac de pe acum cu zor, încercând să înstrăineze poporul de preoți și de casa lui Dzeu, pe care ei o slujesc, — c'apoi, izbutind, sfârșitul va veni dela sine ca în Spania, ca în Rusia, și cum e aproape să se ajungă în Franța...

La noi, mulțumită lui Dzeu, s'au deschis mulți ochi și s'au luminat multe minți, cari prin „partidele de dreapta" se silesc să țină piept valului vrăjmaș... Doar partidul Național-Țărănesc, prin mulți fruntași ai lui, se dovedește tot mai apropiat de năpasta roșie a bolșevismului și comunismului.

Preoți români și voi bunilor și drepților creștini, băgați de seamă pe cine sprijiniți în politică în anul ce vine, — și care ar poate fi an însemnat în viața țării și a poporului, căci poate să avem în decursul lui alegeri pentru Sfatul Țării, unde se hotărește de soarta și norocul nostru al tuturora!

O mare pornire de trecere la creștinism, în India

Se vestește că în India, marea Împărăție de sub stăpânirea engleză în Asia, este azi o puternică mișcare pentru trecere dela vechea și străvechea lor lege păgână, la creștinism. E vorba de vre-o 60 de milioane de Hinduși (indieni) cari vor să se facă creștini. S'au încredințat și ei, prin vremile de când stau sub stăpânire engleză, că legea creștină, învățătura minunată a lui Cristos, e ceva Dumnezeesc, față de credința lor în zeii păgâni și ale lor învățături mult înapoiate.

Câteva pilde din legea lor: La Hinduși căsătoria nu o fac tinerii între ei, ci părinții li-o sortesc înainte. O fetiță când e de 6 ani, sau de 8 cel mult de 10 ani, dacă o socoate cutare bărbat sau flăcău în vârstă, că-i place de ea, sau mai ales dacă părinților le place de averea bărbatului sau bărbatului de averea tatălui fetei, — apoi tatăl își „mărită" fata atunci, când e de 6 ani cu „soțul" ei viitor cutare... Și când fata e mare și nu-i place de „norocul" ales ei de tatăl ei pe când ea era printre păpuși, — NU SE MAI POATE DESFACE DE ACELA ori-cât s'ar zbate! E nevasta lui, trebue să meargă la casa lui, când el o poruncește! Câte lacrimi, câte nenorociri nu urmează din asta!

Alta: Când soțul moare, nevasta lui trebue să-l urmeze — în moarte! E, după legea lor, arsă pe rug și îngropată cu soțul său! Englezii, înfiorați de atâta barbarie, au oprit cu puterea, cu armata, aceste ucideri grozave a văduvelor, — uneori femei tinere și voinice și cu drept la viață. Dar atunci socrii le-au ținut la casă ca pe slujnici nenorocite, ca sclave, vai de viața lor!

Au văzut păgânii că legea lor e cumplită, iar legea lui Cristos e dulce și ocrotitoare a tuturor celor prigoniți și apăsați, — și au început a o îndrăgi și se doresc fii ei! — Va fi un frumos câștig pentru sfânta noastră lege.

ȘTIRI POLITICE

Anul Nou pe aiurea

In FRANȚA, Anul Nou îi află pe Francezi, — înțelegem pe adevărații Francezi, cei mândri de marele lor trecut, care este mândria întregei ginte latine, — îi află într'o stare nu prea încântătoare... In vreme ce noi încă n'am căzut de tot în ghiarele uriașului păianjen al jidovismului care își întinde pânza sa asupra tuturor popoarelor spre a le prinde în acea pânză ca pe niscai muște nevolnice, — în Franța „conducătorul" de azi al minunatei țări, dl Leon Blum, a spus de curând într'o vorbire a sa:

— „IN FRANȚA S'A GĂTAT CU FASCISMUL"...

Asta tradus în graiul tuturor însemnă: „Fascismul care e lupta naționaliștilor unei țări, de a fi stăpân neamul lor în acea țară, — în Franța l-au stârpit! Sau: naționaliștii francezi sunt azi sub picioarele noastre ale socialiștilor comuniști.

E durere pentru naționaliștii francezi, cari, de sărbătoarea Crăciunului, au putut asculta să li-se cânte această colindă! Noi naționaliștii români avem nădejdi bune de anul nou în care intrăm, dar naționaliștii francezi, stau în fața unui mare semn de întrebare, că ce le mai poate aduce noul an.

In SPANIA soarele naționaliștilor se înalță tot mai luminos și sclipește frumos pe luciul și în vârful săbiilor armatelor Generalului Franco, Moscardo și celorlalți!

Cea din urmă știre dela redactorul nostru

am primit-o din 22 Decemvrie, înaintea Crăciunului. Ne scria că sunt bine cu toții, la postul lor. Scrisoarea ne venea din Toledo, așadar de pe frontul din sud de Madrid, cu fața spre Madrid, de unde se scrie că sunt lupte grele. De atunci până acum, D zeu știe prin câte vor fi putut trece.

Știri din țară

Scrisoarea Căpitanului

către toți legionarii, membrii și prietenii mișcării naționale

Cu prilejul Sfintelor Sărbători, dl Corneliu Zelea Codreanu a adresat o frumoasă scrisoare legionarilor săi, în care îi sfătuește să *nu uite pe cei ce sufăr* pentru mișcarea națională a țării. După legionarii cari au plecat dintre noi, după cei cari stau azi în închisori, gândul Căpitanului se îndreaptă, cu căldură și cu dragoste, către cei 7 legionari români cari luptă pe frontul Madridului împotriva satanei comuniste. Despre aceștia, Căpitanul spune:

„Aduceți-vă aminte, în ceasurile de bucurie ale sărbătorilor, atunci când veți fi încălziți lângă vetrele voastre, că undeva departe, departe cum n'a mai fost niciodată neamul nostru, șapte suflete, cele mai alese ale noastre, sub comanda lui Ion Moța, îngheață în zăpada albă din munții Spaniei, cu arma în mână întru apărarea lui Cristos.

Ei ne-au sădit în inimile copleșite de atâtea lașități și mișelii, scânteia unei mari nădejdi: *Neamul care de buna sa voie, pleacă la distanță de mii de kilometri de pământul natal, — spre a lupta pentru o credință, oricare ar fi ea —, este un neam care nu poate să moară niciodată.* Neam pe care, nici ura dușmanilor lui nu-l vor putea pune la pământ, și nici nemărginita stricăciune a politicianilor lui, cari în acelaș timp au plecat să sărbătorească Crăciunul în cele mai scumpe stațiuni climaterice ale Europei, tocând milioanele țării.

Ei, acești copii, stau astăzi în fața morții. Ne-au scris că li-e foame și li-e frig. Dar noi suntem săraci și totuși trebue să-i ajutăm. Fiecare deci dintre voi se va gândi la un mijloc de a câștiga un ban pentru ei, chiar dacă va trebui să cerșiți din poartă în poartă.

CAMARAZI,

In cer, în morminte, în grele închisori și în război la marginea pământului, pretutindeni, legionarul stă de strajă.

Voi, cei vii, cei liberi, stați de strajă cu arma la picior, aici acasă unde trebue să înfruntăm atâtea atacuri și atâtea uneltiri. Vă strig la toți:

Fiți mândri că pretutindeni, în lumea văzută și nevăzută, legionarii sunt la datorie.

Sărbătoriți aceste sfinte Sărbători, cu bine, cu inima pentru toți cei ce stau în posturile primejdioase ale luptei noastre.

CORNELIU Z. CODREANU

București, 23 Dec. 1936.

Auziți, vedeți și mirați-vă!

Ministerul de Finanțe a dat de curând o instrucție (învățătură) cum să putem ști cari bani de cei de 100 lei sunt buni și cari falși (mincinoși). Și spune: Să ai la tine o gumă de aceiea de care au copiii de școală, de șters ce au scris greșit cu cerneală, adecă gumă aspră, că dacă freci cu aceea banul și-i fals, apoi foița subțire albă de de-asupra se duce și rămâne galben, și atunci să știi că-i ban fals. Sau: să ai o „lupă" (ochi de ochelari care mărește tare) și cu aceea să te uiți la zimții (crestăturile) de pe laturi ale banului, că la cei răi dungile aceiea de pe laturi nu-s regulate, ci la un cap sunt mai groase, la celălalt mai înguste; acesta iară-i rău! Sau să ai ceva apă tare, cu care de-l stropești, banul rău gălbenește și-l vezi iar că-i rău. Dar, zice sfatul ministerului, aci e rău că acea apă tare pătează și pe cel bun și atunci lumea nu-l ia pentru pata lui... Și altele și altele...

*Ne mirăm cum a putut MI*NISTERUL, nu altcineva, să dee o astfel de „luminare" țării, cum să vâneze tot omul după banii răi, scoțându-i dintre cei buni!.. Adecă tot omul să umble cu ochian la el și când îi dai „suta", să se uite cu ochianul la ea, sau la dinții de pe marginea ei, s'au s'o stropească cu apă ce arde!..

E de nepriceput! Dl Ministru să-și scoată naibii banii din circulație (din umblare) și să nu facă lumea să râdă, cum râde cu hohot și cu — luare peste picior, de această instrucție ministerială.

Țăranii o fac mai simplu; nu mai primesc banii cei de 100 lei, — doar că fac ceva mai mult: NU MAI PRIMESC PE CEI VECHI, DAR NICI PE CEI NOI!

Că s'au pus în circulare (umblare) bani noi de 100 lei, niște potoroance puțin atrăgătoare, ceva mai mari ca banul de 20 lei, și negricioși, par'că ieșiți din ceva fabrică... tainică. Și țăranii nu-i primesc pe aceștia nici așa!

Guvernul să facă ordine în pricina asta cu banii, că e o nenorocire, și mai ales — ne face de râs!

„Pom de Crăciun" cu dar dela Jidani?

Primim din Geoagiu (jud. Hunedoarei) o scrisoare mai lungă din care scoatem doar aceste câteva rânduri:

„Școala noastră primară a pregătit și ea un „Pom de Crăciun" cu daruri și bucurii pentru elevii ei. Serbarea a fost bine reușită. Elevii au colindat, au spus versuri cu cuprins moral. Un lucru însă eu l'am aflat ne la locul lui: S'au cerut și s'au primit daruri și dela străini, chiar dela un jidan. Ce-o fi având jidanul cu Nașterea lui Cristos, ca și el să ajute la serbarea creștinească întru pomenirea marelui praznic creștin? Cred că nu era locul nici să se ceară, nici să se primească dar dela jidan, pentru marea și sfânta noastră sărbătoare creștină!.."

Trimițătorul știrii adaugă încă câteva observări, peste cari trecem. Dar credem că pe viitor se va înconjura, — nu la Geoagiu numai, ci ori-unde —, chiar și a primi, decum a cere, ajutor dela jidani pentru sărbătorile creștine.

Pentru muncitorii legionari

Contencios. Pentru a veni în ajutorul camarazilor muncitori legionari, s'a înființat în organizația „Corpului Muncitoresc" din București, UN CONTENCIOS LEGIONAR (un birou avocațial) care va apăra procesele muncitorești și va da sfaturi tuturor acelora cari vor avea nevoie. Contenciosul este format din avocații legionari V. Popor și Pavelescu. Orice camarad muncitor poate cere orice fel de sfaturi și îndrumări în privința afacerilor sale, print'o carte poștală pe adresa: ING. GH. CLIME, Str. Gutemberg Nr. 3.

Serviciu medical. Tot în dorința de a ajutora pe camarazii muncitori, s'a înființat tot pe lângă „Corpul Muncitoresc" UN SERVICIU MEDICAL DE AJUTOR, în care doi camarazi doctori, interni de spital, vor da consultații gratuite pentru muncitori.

Buletinul informativ. Pentru luminarea muncitorimii române care a început să se înroleze în mișcarea legionară, organizația centrală a Partidului „Totul pentru Țară" scoate un buletin informativ denumit „MUNCITORUL LEGIONAR" care apare de 2 ori pe lună: La 1 și la 15 ale fiecărei luni. Exemplarul, 2 lei. Abonamentul: 60 lei pe an, 30 lei pe 6 luni, 15 lei pe 3 luni.

Sfătuim pe toți muncitorii să se aboneze la această foaie a lor, cerând o pe adresa: ING. GH. CLIME, Str. Gutemberg Nr. 3.

NOUTĂȚI

Rugăm pe cei ce ne trimet articole spre publicare, să nu se supere că nu le văd publicate. Primim atâtea articole, că — pentru a le publica pe toate — ar mai trebui să adăugăm „Libertății" încă două foi, ceeace deocamdată nu este posibil.

*

Ordin. Din ordinul Căpitanului, toate cuiburile cari poartă numele „CORNELIU ZELEA CODREANU", își vor schimba cât mai curând denumirea, alegându și o alta. Această hotărâre s'a luat pentru a nu se întrebuința prea mult numele Căpitanului.

*

Incă odată camaradul avocat Victor Corbuțiu, șeful organizației legionare din județul Bihor, roagă pe cei ce au primit spre vânzare CĂRTICELE DE CÂNTECE să trimeată cât mai curând socoteala și banii.

*

In ajunul Anului Nou, studenții legionari din Cluj au aranjat un plugușor pentru păstrarea datinelor strămoșești. Cu un plug tras de 6 boi și înconjurat de camarazi cari trozneau cu bicele, au colindat toată ziua pela casele legionarilor și prietenilor lor.

Seara, cele 3 echipe legionare, — a studenților, a muncitorilor și a Fraților de Cruce, — au colindat, cu plugușorul și cu cântece legionare, pe alți camarazi și prieteni pe la cari nu s'au putut duce în Ajunul Crăciunului și ziua cu plugul cu boi.

Cu aceste ocaziuni, legionarii din Cluj au strâns 12.200 lei, pentru Căminul „Ardealul tânăr legionar" din Cluj.

*

Mișelesc atentat cu bombe la Episcopia Râmnicului. In noaptea de Anul Nou, la intrarea principală a Palatului Episcopal din Râmnicul-Vâlcea, au făcut explozie 2 bombe așezate de mâni criminale. Au fost distruse ușa, geamurile și o parte din scara de fier. Până acum nu s'a descoperit cine sunt criminalii cari au făptuit această mare nelegiuire, și nici nu se știe ce scopuri au urmărit.

*

Pentru șefii organizațiilor județene legionare. Rugăm pe camarazii șefi ai organizațiilor județene să ne scrie despre toate faptele în legătură cu mișcarea legionară, ce se întâmplă în județele D-lor: întruniri, vizite, marșuri, lucrări, procese etc., — pentru a le publica în „Libertatea".

Daruri pentru „Fondul Solidarității"

Garn. Secusigi 40; C. Stedean Secusigi 100; Cuibul „C. Z. C." 86; Cuibul „Vestul", Pilul — Arad 90; Cuibul „Ștefan cel Mare", Pilul-Arad 45; Org; Neamț (I. Herghelegiu) 1000; Marin I. Dumitra — Codlea 100; Viorica Țigănescu — Storojneț 100. Colecta filialei Covurlui a Asociației Voluntarilor din Războiul p. Întregirea Neamului: Apostol Nachiu, președinte 100; Gh. Tofan 100; Ion Gheorghiu 100; Al. Lupu 60; Ion Nedu 60; Ion Roman 40; Căp. Gh. Nebuneli 20; Emil Mihăilescu 20; Stamate Mitache 20; Pavel Varlan 20; Stoica Stoian 20; Const. Dumitru 20; Nec. Răileanu 20; Total 600 lei.

Totalul darurilor publicate în Nr. 1 . . . . 148.768

Totalul darurilor publicate în acest număr 2.161

Total lei . . 150.929

Pentru sabia Gen. Moscardo

Următoarele cuiburi din Pitești: „Negru Vodă" 30; „Ștefan cel Mare" 20; „Virgil Teodorescu" 120; Axa Argeșului" 40; Garnizoana Dedulești 50; Legionarii din cuibul „I. Bostan și N. Roșca", Gohor — Tecuci 63; Garnizoana Ciofrângeni 213.

Pt. legionarii din închisori

X. Y. — București 300; Garnizoana Corod — Tecuci 200. Total 500 lei.

Pentru legionarii din Spania

E. M. T. Iași 495; C. Stoicescu Iăncier Zimnicea 100; Ion Ilie, Centru de exploatare C. A. P. S. — Curtea de Argeș 630. Total 1.225 lei.

Pentru Casa Verde

I. B. Ing. 40; I. B ad. 40; Gh. C. 40; Gh. R. 40; M. S. 20; St. S. 20; Legionar. Horodnic 50; Colecta „Dacia" Cernăuți 2206; Bodea Simion Șicula-Arad 50; Sofia Căplescu, Giurgiu 200; Bacinschi Victor 100; Mihail Pascal Baru Mare 30; Cuibul Grădicerul Baru Mare 20; Aurel Vlaicu Baru Mare 20; D. Dimitrievici, Timiș 100; Cuibul „Traian", Orăștie 100; Garnizoana Cugir 332; Alb Dumitru, Bampotoc 25; Dragotă și Dobrescu 40; Ardelean Gh. Anită 20; Marcoci Gheorghe 30; Colecta I. M., Tg.-Mureș 980; Frăția de Cruce Tg.-Mureș 1084; Aurică Covaciu 45; Vasile Enache 20; Fane Netolu 20; Gh. Conea 20; C. Mihăilescu 20; C Misescu 20; la nunta cam. Enache 145; Gh. Iordăchescu 30; Alex Cula 40; Tănase Dan 30; Gh. Ciobanu 10; toți din comuna Băilești jud. Dolj; Cecilia Lucan 50; Zina Dobija 10; Gheorghe Dobija 10; George Gh. Dobija 5; Corneliu Dobija 5; Cezar P. 10; Ionel B. 10; Pizitiol Costică 15; Cuib muncitoresc 12; Cojocaru D. Gh. 6; Ioan Vari 40; Gheorghe Apetrei 10; toți din Botoșani; Damian Stroe 10; Gh. Damian Stroe 20; N. Gh Stroe 5; Dumitru D. Stroe 5; Felicia Pr. Ionescu 40, toți din com. M. Kogălniceanu; M. V. No. 3:270; X. Y. București 200; Ciocan Ilie Chișinău Criș 40

TIPOGRAFIA ASTRA S. A.—CLUJ CALEA MOȚILOR 57.